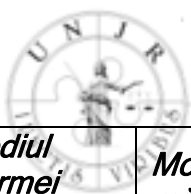
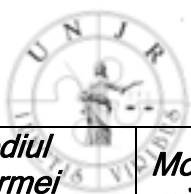

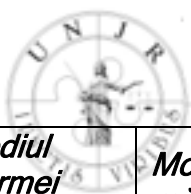
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
1.	Codul de procedură civilă	<p>După articolul 40 se introduc două noi articole, articolul 40¹ și articolul 40², care vor avea următorul cuprins:</p> <p>"Art. 40¹. - Strămutarea pricinii nu poate fi cerută din nou, în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data soluționării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia."</p>	<p><i>Din modul în care este formulat textul propus rezultă că dacă s-a introdus o cerere pe unul din temeiuri (de ex. afinitate), nu poate fi introdusă o cerere nouă pe alt temei (ex. bănuială legitimă) decât dacă se dovedește că partea nu știa de motivul de bănuială legitimă la data soluționării primei cereri, ceea ce e absurd.</i></p> <p>Se impune precizarea că o noua cerere nu poate fi promovată de aceeași parte, pe același temei, decât dacă se invocă împrejurări ce nu îi erau cunoscute la data promovării cererii inițiale sau împrejurări ivit după soluționarea acesteia.</p>	Modificare text: „Strămutarea pricinii nu poate fi cerută din nou, de aceeași parte și pe același temei , în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data promovării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia.”
2.	Codul de procedură civilă	"Art. 40 ² . - Cererea de strămutare a cauzei introdusă cu nerespectarea prevederilor art. 37, art. 38 alin. 2 sau art. 40 ¹ este inadmisibilă"	<p><i>Îndeplinirea condițiile legate de formularea cererilor de strămutare, de temeiurile invocate, de titularul cererii presupun o <u>examinare pe fond</u> a acestei cereri, iar respingerea ei ca inadmisibilă în aceste condiții este illogică, soluția fiind de respingere ca neîntemeiată. În plus, potrivit dispozițiile art.40 alin. (4) Cod procedură civilă, hotărârea asupra strămutării nu se motivează, astfel că nu se poate ști pentru care dintre împrejurările invocate a fost reținută ca întemeiată cererea și nu ca admisibilă.</i></p>	Se impune eliminarea art.40² Cod procedură civilă . În plus, pentru o reală accelerare a procedurilor e necesară modificarea art. 40 alin. (1) și (2) Cod procedură civilă, în privința procedurii de soluționare a cererii de stramutare, sens în care propune următorul text: <u>Cererea de strămutare se judecă în camera de consiliu, de urgență, iar suspendarea judecării pricinii până la soluționarea cererii de strămutare se poate face doar motivat.</u>
3.	Codul de procedură civilă	După articolul 86 se introduce un nou articol, articolul 86 ¹ , care va avea următorul cuprins:	Amendamentul e absolut necesar, deoarece altfel, părțile nu vor uza de această cale și vor prefera comunicarea	Modificare de text: „După sesizarea instanței, dacă părțile au avocat sau consilier

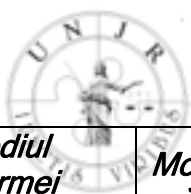
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>"Art. 86¹. - După sesizarea instanței, dacă părțile au avocat sau consilier juridic, cererile, întâmpinările sau alte acte se pot comunica direct între aceștia. În acest caz, cel care primește actul va atesta primirea pe însuși exemplarul care urmează a fi depus la instanță sau prin orice înscris depus la dosarul cauzei prin care confirmă, sub semnătură, primirea fiecărui act comunicat"</p>	<p><i>prin intermediul instanței. În plus, și la acest moment instanțele aveau posibilitatea să uzeze de această modalitate de comunicare, dar nu au folosit-o tocmai pentru că nu există un text de lege imperativ în acest sens. Doar o obligație imperativă, va fi urmată atât de instanțe cât și părți, pentru acestea din urmă sub sancțiunea amenzii judiciare.</i></p>	<p>juridic, instanța dispune ca cererile, întâmpinările sau alte acte să se comunice direct între aceștia. În acest caz, cel care primește actul va atesta primirea pe însuși exemplarul care urmează a fi depus la instanță sau prin orice înscris depus la dosarul cauzei prin care confirmă, sub semnătură, primirea fiecărui act comunicat</p> <p>Totodată, este necesară introducerea unui alin. (2) cu următorul conținut: "În cazul nerespectării acestei obligații stabilite de instanță în sarcina părților, sunt incidente dispozițiile art.108¹ pct. 2 lit. b) Cod procedură civilă."</p>
4.	Codul de procedură civilă	<p>Punctul 5¹ al alineatului 1 al articolului 88 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„5¹. mențiunea că, prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal sau prin reprezentant, pentru un termen de judecată, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată;”</p>	<p><i>Amendamentul e necesar pentru a nu da loc la interpretări, în condițiile în care citația sau comunicările pot fi înmânate conform art. 92 alin. (3) Cod procedură civilă și altor persoane, caz în care procedura de citare e legal îndeplinită. Textul trebuie să fie clar, astfel încât să rezulte fără dubiu că doar atunci când citația este primită de destinatar sau de un reprezentant legal sau convențional al acestuia, este prezumat termenul în cunoștință și nu și atunci când este primită de alte persoane, în numele destinatarului.</i></p>	<p>Modificare text:</p> <p>„5. mențiunea că, prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal sau prin reprezentant legal sau convențional, pentru un termen de judecată, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.</p>
5.	Codul de procedură	„Art. 132 ¹ . - Pentru judecarea procesului, instanța, ținând seama de	<i>Impunerea ca regulă a obligației de a stabili termene scurte, de la zi la alta,</i>	Modificare text: „Pentru judecarea procesului,

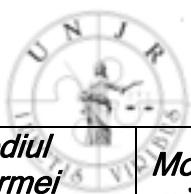
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
	civilă	<p>Împrejurările cauzei, fixează termene scurte, chiar de la o zi la alta. Când consideră necesar, instanța va putea fixa și termene mai îndelungate. Dispozițiile art. 153 sunt aplicabile.</p> <p>Judecătorii vor dispune verificarea efectuării procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen. Când este cazul, instanța va ordona luarea măsurilor de refacere a acestor proceduri. În afară de aceste măsuri, instanța va putea dispune ca încunoștințarea părților să se facă și telefonic, telegrafic, prin fax, poștă electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare care asigură, după caz, transmiterea textului actului supus comunicării ori înștiințarea pentru prezentarea la termen, precum și confirmarea primirii actului, respectiv a înștiințării. Dacă încunoștințarea s-a făcut telefonic, greșierul va întocmi un referat în care va arăta modalitatea de încunoștințare și obiectul acesteia.</p> <p>Judecătorii pot stabili pentru părți sau pentru reprezentanții acestora, precum și pentru alți participanți în proces, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea dovezilor cu înscrisuri, relații scrise, răspunsul scris la</p>	<p><i>nu este realistă în condițiile în care logistica instanțelor și insuficiența resurselor umane în sistem nu permite acest lucru. Prin instituirea acestei obligații se creează o speranță nerealistă pentru justițiabili și este aruncată responsabilitatea exclusiv în sarcina judecătorilor, deși aceștia nu au instrumentele necesare pentru a implementa o astfel de dispoziție legală.</i></p> <p><i>În plus, completele și zilele de ședință sunt stabilite de la începutul anului pentru fiecare complet.</i></p> <p><i>La alin.3, pentru a da eficiență dispoziției legale, este necesara indicarea textului care reglementează aplicarea amenzii judiciare pentru nesocotirea obligațiilor stabilite de instanța în sarcina părților și care duc la amănarea nejustificată a cauzei-art.108¹alin.1 pct.2 lit.e,f Cod procedură civilă..</i></p>	<p>instanța, ținând seama de împrejurările cauzei, va putea stabili termene scurte, chiar de la o zi la alta. Dispozițiile art. 153 sunt</p> <p>La alin. (3) se va adăuga: "sub sancțiunea amenzii judiciare prevăzută la art.108¹alin.1 pct.2 lit.e,f Cod procedură civilă".</p>

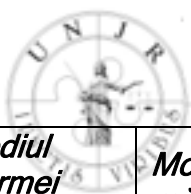
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		interogatoriul comunicat potrivit art. 222, asistarea și concursul la efectuarea în termen a expertizelor, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei. Dispozițiile alin. 2 se aplică în mod corespunzător.”		
6.	Codul de procedură civilă	<p>Alineatul 1 al articolului 153 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“Partea care a depus cererea personal sau prin reprezentant și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezentă la un termen de judecată, ea însăși sau printr-un reprezentant al ei, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele de judecată ulterioare. Aceste dispoziții îi sunt aplicabile și părții căreia, personal sau prin reprezentant, i s-a înmânat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că, în acest caz, ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmânată.”</p>	<p><i>Este o necorelare evidentă cu textul art. 88 alin. (1) pct. 5¹ Cod procedură civilă propus chiar prin această lege, întrucât acolo se vorbește doar de reprezentant legal sau convențional, iar aici de un reprezentant al ei, chiar neîmputernicit să ia termen în cunoștință.</i></p> <p>Trebuie corelate clar cele două prevederi, altfel efectul lor va fi exact invers decât cel preconizat, în sensul că vor duce la lungirea proceselor, prin repetarea procedurilor de citare.</p>	Modificare text: „Partea care a depus cererea personal sau prin reprezentant legal sau convențional și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezentă la un termen de judecată, ea însăși sau printr-un reprezentant al ei legal sau convențional , chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele de judecată ulterioare. Aceste dispoziții îi sunt aplicabile și părții căreia, personal sau prin reprezentant legal sau convențional , i s-a înmânat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că, în acest caz, ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmânată.”
7.	Codul de	Alineatul 3 al articolului 153 se	<i>NU există nicio rațiune pentru care</i>	Propunem să se elimine partea

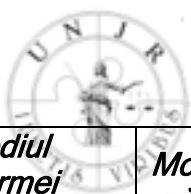
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
	procedură civilă	modifică și va avea următorul cuprins: „Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbabil decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu. Soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată este de competența completului de judecată.”	<i>termenul să fie preschimbabil de instanță cu citarea părților. Stabilirea termenelor este un atribut de management al completului, astfel că părțile pot aduce argumente pentru un alt termen în chiar cuprinsul cererii de preschimbare, nemaifiind necesară citarea acestora pentru discutarea acestor motive. Evident că în cazul preschimbării termenului trebuie să existe obligația instanței de citare a părților pentru noul termen stabilit. Nici când li se stabilește primul termen instanța nu consultă părțile și nici când le stabilește celelalte termene, cu atât mai mult cu cât completele și zilele de judecată sunt stabilite de la începutul anului. Eventualele abuzuri se pot elimina prin impunerea obligației de motivare a soluției de preschimbare a termenului de către instanță.</i>	îngroșată "Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbabil decât pentru motive temeinice (și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu.). Soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată este de competența completului de judecată, care se va pronunța prin încheiere motivată, dată în cameră de consiliu.”
8.	Codul de procedură civilă	După articolul 159 se introduce un nou articol, articolul 159 ¹ , care va avea următorul cuprins: „Art. 159 ¹ . - Necompetența generală a instanțelor judecătorești poate fi invocată de părți ori de către judecător în orice stare a pricinii. Necompetența materială și teritorială de ordine publică poate fi invocată de părți ori de către	Textul alin.2 trebuie reformulat pentru rigoare lingvistică și juridică.	Modificare text: „Necompetența materială și teritorială de ordine publică poate fi invocată de părți ori de către judecător la prima zi de înfățișare în fața primei instanțe, <u>până la începerea dezbaterilor asupra fondului</u> ”.

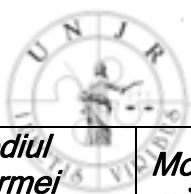
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		judecător la prima zi de înfățișare în fața primei instanțe, dar nu mai târziu de începerea dezbaterilor asupra fondului. Necompetența de ordine privată poate fi invocată doar de către pârât prin întâmpinare sau, când întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.”		
10.	Codul de procedură civilă	Alineatul 1 al articolului 201 se modifică și va avea următorul cuprins: „Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe, după care, de îndată, va convoca o audiere, în ședință publică, în cadrul căreia va solicita expertului să se pronunțe cu privire la costul estimativ al lucrării ce urmează a fi efectuată, cât și cu privire la durata de timp necesară efectuării expertizei. Poziția părților, respectiv a părții care a solicitat proba va fi consemnată în încheiere. În funcție de poziția expertului, a părților, respectiv a părții care a solicitat proba, instanța va fixa	<i>În condițiile în care, oricum, numărul experților este redus, prezența acestora la așa-zisa audiere va fi imposibilă și le va îngreuna și mai mult activitatea, și a lor și a instanțelor; mai mult, va fi imposibil de aplicat în cazul în care nu sunt experți în localitatea unde funcționează instanța. Deplasările presupun costuri suplimentare și pierdere de timp pentru expert, așa că ar trebui preluată procedura din legea insolvenței, experții putând să depună în scris estimările de cost și timp, iar instanța, prin încheiere dată în camera de consiliu să stabilească termenul și condițiile de plată. De asemenea, trebuie clarificată expres situația în care părțile nu plătesc costul expertizei - îl va suporta instanța dintr-un fond special cu includerea acestuia în cheltuielile de judecată ale celui care pierde litigiu.</i>	Modificare text: „Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe, după care va solicita expertului să se pronunțe prin adresă scrisă depusă a dosarul cauzei cu privire la costul estimativ al lucrării ce urmează a fi efectuată, cât și cu privire la durata de timp necesară efectuării expertizei; această adresă a axepertului ca fi comunicată de îndată părților. În funcție de poziția expertului, a părților, respectiv a părții care a solicitat proba, instanța va fixa prin încheiere dată în cameră de consiliu, fără citarea părților, termenul de depunere a raportului de expertiză și condițiile de plată a cheltuielilor necesare efectuării expertizei. Dispozițiile art. 213 alin. 2

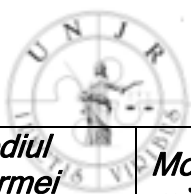
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		termenul de depunere a raportului de expertiză și condițiile de plată a cheltuielilor necesare efectuării expertizei. Dispozițiile art. 213 alin. 2 rămân aplicabile.”		rămân aplicabile
11.	Codul de procedură civilă	Alineatul 1 al articolului 297 se modifică și va avea următorul cuprins: „În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, ca și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii	Pentru a evita orice fel de interpretări legate de posibilitatea de trimitere a cauzei spre rejudecare la cererea părților, se imoune precizarea că toate părțile din apel trebuie să ceară în mod expres anularea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe pentru a se putea dispune o astfel de soluție.	Modificare text: „În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care toate părțile din apel au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, ca și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului”.

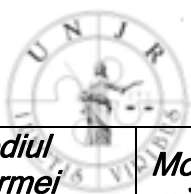
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
12.	Codul de procedură civilă	fondului.” Articolul 329 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 329. - Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”	Se impune eliminarea Avocatului Poporului din enumerarea subiecților care au îndatorirea de a sesiza ÎCCJ pe motiv de practică neunitară, întrucât, actele autorității judecătorești sunt excluse expres prin dispozițiile art. 15 alin. 4 din Legea nr. 35/1997 de la controlul avocatului poporului.	Eliminarea din enumerarea a Avocatului Poporului.
13.	Codul de procedură civilă	După articolul 329 se introduc trei noi articole, articolul 329 ¹ , articolul 329 ² și articolul 329 ³ , care vor avea următorul cuprins: „Art. 329 ¹ . - Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile, care se anexează cererii. Art. 329 ² . - Recursul în interesul legii se judecă de un complet format	La alin. 4 teza finala, pentru rigoare juridică și lingvistică se impune reformularea " judecătorii raportori nu sunt incompatibili să facă parte din completul care judecă recursul în interesul legii". La alin.9 se impune eliminarea Avocatului Poporului din enumerarea subiecților, pentru considerentele expuse la un punct anterior.	Reformulare text alin.4 teza finală: " judecătorii raportori nu sunt incompatibili să facă parte din completul care judecă recursul în interesul legii" Alin. (9) va fi modificat prin extragerea trimiterilor la Avocatul poporului sau la un reprezentant al acestuia.

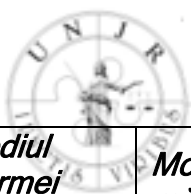
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>din președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul acesteia, precum și un număr de 20 de judecători, din care 14 judecători din secția în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte doi judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele completului este președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p> <p>În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție va stabili numărul judecătorilor din secțiile interesate care vor intra în compunerea completului prevăzut la alin. 1, celelalte secții urmând a fi reprezentate potrivit dispozițiilor aceluiași alineat.</p> <p>După sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele acesteia va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, precum și a judecătorilor din celelalte secții ce intră în alcătuirea completului</p>		

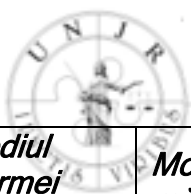
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>prevăzut la alin. 1.</p> <p>La primirea cererii, președintele completului va desemna un judecător din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii. În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele completului va desemna trei judecători din cadrul acestor secții pentru întocmirea raportului. Raportorii nu sunt incompatibili.</p> <p>În vederea întocmirii raportului, președintele completului poate solicita unor specialiști recunoscuți opinia scrisă asupra problemelor de drept soluționate diferit.</p> <p>Raportul va cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și opinia specialiștilor consultați, dacă este cazul, precum și doctrina în materie. Totodată, judecătorul sau, după caz, judecătorii raportori vor întocmi și vor motiva</p>		

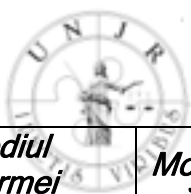
Nr. crt.	<i>Sediul normei juridice actuale</i>	<i>Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor</i>	<i>Observații și amendamente</i>	<i>Soluții propuse</i>
		<p>proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.</p> <p>Ședința completului se convoacă de președintele acestuia, cu cel puțin 20 de zile înainte de desfășurarea acesteia. Odată cu convocarea, fiecare judecător va primi o copie a raportului și a soluției propuse.</p> <p>La ședință participă toți judecătorii completului. Dacă există motive obiective, aceștia vor fi înlocuiți cu respectarea regulilor prevăzute la alin. 3.</p> <p>Recursul în interesul legii se susține în fața completului, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul desemnat de acesta, de judecătorul desemnat de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al curții de apel ori de Avocatul Poporului sau de un reprezentant al acestuia.</p> <p>Recursul în interesul legii se judecă în cel mult 3 luni de la data sesizării instanței, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.</p>		
14.	Codul de procedură	După articolul 578 se introduce un nou articol, articolul 578 ¹ , care va	<i>Textul propus încalcă caracterul executoriu al hotărârilor judecătorești .</i>	Modificare text: „În situațiile în care se imune

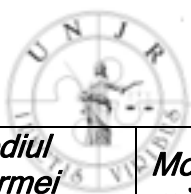
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
	civilă	<p>avea următorul cuprins:</p> <p>„Nicio evacuare din imobilele cu destinație de locuință nu poate fi făcută de la 1 decembrie și până la 1 martie a anului următor, decât dacă creditorul face dovada că, în sensul dispozițiilor legislației locative, el și familia sa nu au la dispoziție o locuință corespunzătoare ori că debitorul și familia sa au o altă locuință corespunzătoare în care s-ar putea muta de îndată.</p> <p>Dispozițiile alin. 1 nu se aplică în cazul evacuării persoanelor care ocupă abuziv, pe căi de fapt, fără niciun titlu, o locuință, și nici celor care au fost evacuați pentru că pun în pericol relațiile de conviețuire sau tulbură în mod grav liniștea publică.”</p>	<p>Aceste dispoziții ar trebui să fie incidente doar atunci când evacuarea este o măsură luată în cursul executării silite (de ex., ca urmare a valorificării imobilului debitorului pentru recuperarea creanței creditorului) și nu și în cazul hotărârilor judecătorești prin care se dispune evacuarea și care trebuie executate benevol sau silit de îndată. Este nelegală o astfel de soluție legislativă și prin ea se încalcă și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât creditorul care a obținut o hotărâre judecătorească de evacuare ce este executori nu o poate pune în executare decât dacă mai face dovada îndeplinirii cerințelor suplimentare indicate în textul legal.</p> <p>De altfel, textul alin. (2) încearcă să acopere aceste situații, însă nu e clar formulat și va da loc la multiple interpretări.</p> <p>Apoi, la alin.1, 2 nu se înțelege în fața cui va face creditorul dovada situațiilor exceptate și cum se vor putea contesta aceste susțineri ale creditorului.</p>	<p>evacuarea debitorului ca urmare a vânzării imobilului acestuia pentru recuperarea creanței creditorului, nicio evacuare din imobilele cu destinație de locuință nu poate fi făcută de la 1 decembrie și până la 1 martie a anului următor, decât dacă creditorul face dovada că, în sensul dispozițiilor legislației locative, el și familia sa nu au la dispoziție o locuință corespunzătoare ori că debitorul și familia sa au o altă locuință corespunzătoare în care s-ar putea muta de îndată.</p> <p>Dispozițiile alin. 1 nu se aplică în cazul în care măsura evacuării a fost dispusă prin hotărâre judecătorească executorie.”</p>
15.	Codul de procedură civilă	<p>Articolul 613¹ se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 613¹. - În cazul în care cererea de divorț se întemeiază pe acordul părților, ea va fi semnată de ambii soți. Atunci când este cazul, în</p>		

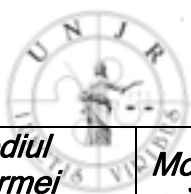
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>acțiunea de divorț, soții vor stabili și modalitățile în care au convenit să fie soluționate cererile accesorii divorțului.</p> <p>Primind cererea de divorț, în cazul prevăzut de art. 38 alin. (2) lit. a) din Codul familiei, președintele instanței va verifica existența consimțământului soților, după care, va fixa un termen de două luni în ședință publică. La termenul de judecată, instanța verifică dacă soții stăruie în desfacerea căsătoriei pe baza acordului lor și, în caz afirmativ, va trece la judecarea cererii, fără a administra probe cu privire la motivele de divorț.</p> <p>În cazul cererii de divorț prin acordul părților prevăzut de art. 38 alin. (2) lit. b) din Codul familiei, instanța verifică dacă soții stăruie în desfacerea căsătoriei conform acordului de mediere și, în caz afirmativ, pronunță divorțul fără a administra probe cu privire la motivele de divorț. Instanța poate lua act de învoiala soților cu privire la încredințarea copiilor numai după avizarea acordului de mediere, la cererea părților sau la solicitarea instanței, de către autoritatea tutelară și ascultarea minorului, potrivit legii.</p>		

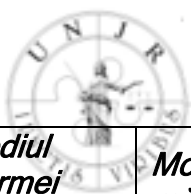
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>Instanța poate administra orice probă consideră necesar pentru ocrotirea interesului superior al minorului.</p> <p>Pentru soluționarea cererilor accesorii privind numele pe care soții îl vor purta după divorț, pensia de întreținere și atribuirea locuinței, instanța va putea dispune, atunci când consideră necesar, administrarea probelor prevăzute de lege.”</p>		
16.	Codul de procedură civilă	<p>După articolul 614 se introduce un articol nou, art.614¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 614¹. - În fața instanței de fond, aceasta va stăruie pentru soluționarea divorțului, în tot sau în parte, prin înțelegerea părților.</p> <p>În cazul în care judecătorul recomandă medierea, părțile se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea divorțului prin mediere.</p> <p>Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul - verbal întocmit de mediator cu privire la rezultatul ședinței de informare.</p>	<p><i>Judecătorii sunt obligați sa recomande medierea, deci textul de lege trebuie să fie imperativ și nu de recomandare. Dacă prezentarea la mediator e obligatorie, atunci nu se mai justifică menținerea termenului de 2 luni pentru divorțul prin acord.</i></p>	Eliminarea părții inițiale a celui de-al doilea aliniat "în cazul în care".

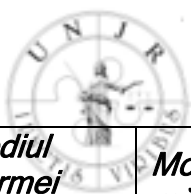
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		Prevederile alin. 2 și 3 nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea divorțului prin mediere anterior introducerii acțiunii.		
17.	Legea nr. 4/1953, republicată , Codul familiei	Art. II. - Alineatul (2) al articolului 38 din Codul familiei se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Divorțul poate fi pronunțat și numai pe baza acordului ambilor soți, în oricare din următoarele cazuri: a) până la data cererii de divorț a trecut cel puțin un an de la încheierea căsătoriei și nu există copii minori rezultați din căsătorie; b) acordul părților este încheiat ca urmare a medierii, indiferent de durata căsătoriei și chiar dacă din căsătorie au rezultat copii minori.”	Precizare că este vorba de data înregistrării cererii de divorț, până la care se analizează îndeplinirea condiției privind trecerea termenului de un an.	Modificare text: „(2) Divorțul poate fi pronunțat și numai pe baza acordului ambilor soți, în oricare din următoarele cazuri: a) până la data înregistrării cererii de divorț a trecut cel puțin un an de la încheierea căsătoriei și nu există copii minori rezultați din căsătorie
18.	Legea nr. 304/2004, republicată , privind organizarea a judiciară	Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 32. - (1) În materie penală se stabilesc la începutul fiecărui an trei complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, (2) În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an trei complete de 5 judecători.	<i>Textele alin. (1)-(3) sunt ilogic formulate.</i>	Propunem următoarea formă: " (1) În fiecare an se stabilesc pentru fiecare materie câte trei complete de 5 judecători, în compunerea cărora intră, de regulă, judecători specializați în funcție de natura cauzei. (2) În materie penală, completele de 5 judecători sunt alcătuite numai din judecători din cadrul secției penale a ICCJ."

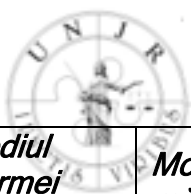
Nr. crt.	<i>Sediul normei juridice actuale</i>	<i>Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor</i>	<i>Observații și amendamente</i>	<i>Soluții propuse</i>
		<p>(3) În compunerea completelor prevăzute la alineatul 2 intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei.</p> <p>(4) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilește compunerea completelor de 5 judecători la începutul anului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p> <p>(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de președintele de secție sau de un judecător din complet desemnat în acest scop de președintele ori vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p> <p>(6) Cauzele care intră în competența completelor de la alineatele 1 și 2 vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.”</p>		
19.	Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind	Alineatul (2) al articolului 34 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Hotărârea judecătorească	<i>Trebuie prevăzute tipurile de contravenții pentru care este eliminat recursul, pentru că acelea din domeniul fiscal sau vamal prezintă o importanță crescută și</i>	Exceptarea de la calea de atac a recursului doar a sentințelor primei instanțe prin care s-au soluționat plângeri având ca obiect contravenții prevăzute și

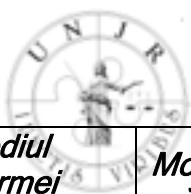
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
	regimul juridic al contravențiilor	prin care judecătoria soluționează plângerea nu este supusă niciunei căi de atac.”	<i>apără valori sociale de o importanță ridicată pentru a fi exceptate de la calea de atac a recursului. Această dispoziție ar trebui să se aplice doar în cazul contravențiilor la normele de circulație pe drumurile publice și la normele de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice.</i>	sanctionate de O.U.G. nr. 195/2002, Republicată privind circulația pe drumurile publice, sau de Legea nr. 16/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice.
20.		Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 36. - Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precum și orice alte cereri incidente sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”	În condițiile în care plângerea e scutită de taxa judiciară de timbru, ar fi utilă stabilirea în sarcina petentului a obligației de a lăți cheltueile judiciare avansate de stata în ipoteza în care plângerea sa este respinsă.	Introducere text: „În caz de respingere a plângerii contravenționale ca nefondată, petentul va suporta cheltuielile judiciare avansate de stat.
	Codul de procedură penală	Art.10 alin.1 litera h) se modifică și va avea următorul cuprins: „h) a fost retrasă plângerea prealabilă ori părțile s-au împăcat, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii.”		Referirea la mediere trebuie să privească numai "acordul de mediere în latura penală a cauzei."
		După art. 16 se introduce un articol nou, art.16 ¹ , cu următorul cuprins: “Tranzacția, medierea și recunoașterea pretențiilor civile Art. 16 ¹ - (1) În cursul procesului penal, cu privire la pretențiile civile,		a. Pentru faza de judecată: Alin 1 și 2 al art. 16 ¹ Cod procedură penală se referă la tranzacție și mediere, fără a arăta care sunt soluțiile instanței cu privire la acestea: pentru tranzacție instanța "ia act", pentru mediere instanța "validează acordul de mediere".

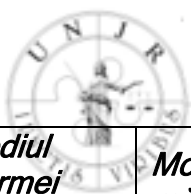
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente pot încheia o tranzacție sau un acord de mediere, potrivit legii.</p> <p>(2) Inculpatul, cu acordul părții responsabile civilmente, poate recunoaște, în tot sau în parte, pretențiile părții civile.</p> <p>(3) În cazul recunoașterii pretențiilor civile, instanța obligă la despăgubiri în măsura recunoașterii. Cu privire la pretențiile civile nerecunoscute, pot fi administrate probe.”</p>		<p>b. Pentru faza de urmărire penală nu există reglementare.</p> <p>Ar trebui sa se prevadă că dacă intervine tranzacția, medierea sau recunoașterea pretențiilor civile în fața procurorului, prin actul de dispoziție al acestuia cu privire la latura penală se va soluționa și latura civilă, acesta valorând titlu executoriu. Pentru restul pretențiilor, rămâne deschisa calea unei acțiuni la instanța civilă.</p>
		<p>La articolul 281 punctul 1, după litera c), se introduc trei noi litere, c1, c2, c3 cu următorul cuprins:</p> <p>„c1) .....</p> <p>„c2) <i>infracțiunile săvârșite de magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de judecătorii de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe,</i></p> <p>c3) .....</p>	<p>Modificarea propusa prin noul art. 28/1 pct.1 lit.c/2 C.p.p din proiect o consideram nerealista si sustinem in continuare ca judecatorii de la curtile de apel trebuie sa fie judecati in cazul comiterii unor infractiuni de catre ICCJ, si nu de catre proprii lor colegi, chiar de sectie. Dincolo de aspectele absolut firesti si umane care ar impiedica o judecata obiectiva, o astfel de competenta este de natura a crea tensiuni in plus intre magistratii ce functioneaza in aceeasi instanta sau la Parcheul de pe langa aceasta instanta. UNJR atrage atentia ca aceasta modificare a starnit reactii negative si in cadrul corpului procurorilor de la Parchetele de pe langa Curtile de Apel, chiar daca aceste reactii nu au fost oficiale. In plus, este absolut previzibil ca in astfel de cazuri</p>	<p>Alin. c²) trebuie eliminat si pastrata forma actuala a competentei in raport cu calitatea persoanei.</p>

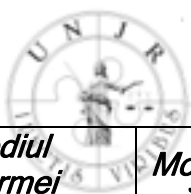
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
			<p>judecata urmeaza a fi stramutata (majoritatea Curtilor de Apel avand un numar redus de judecatori in raport cu, de pilda, Curtea de Apel Bucuresti), dar cum urmarirea penala nu se poate stramuta, ne indoim de posibilitatea efectuării unor astfel de anchete de catre procurori cu maxima obiectivitate, si nu din considerente de rivalitati profesionale inerente, ci din considerente de natura umana. Situatia nu poate fi rezolvata prin introducerea noului articol 217/1 C.pr.pen., cata vreme trimiterea cauzei la un alt parchet este atributul exclusiv al Procurorului General.</p> <p>In plus, nu intelegem diferentierea nici macar in raport cu restul magistratilor, de la judecatorii si tribunale, cata vreme si infractiunile comise de reprezentantii celorlalte doua puteri in stat sunt si raman in continuare in competenta ICCJ.</p>	
		La articolul 28/1, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins: „3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în primă instanță, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;”	Cu privire la modificarea competentelor în caile de atac, consideram ca o solutie rationala ar fi, in sprijinul ideii accelerarii duratei proceselor si a eliminarii unei cai de atac, ca recursurile impotriva hotararilor pronuntate in prima instanta de judecatorii sa fie date in competenta tribunalelor iar recursurile impotriva hotararilor pronuntate de tribunale sa fie judecate de Curtile de Apel. Aici se cuvine	Propunem ca recursurile declarate impotriva hotararilor pronuntate de judecatorii sa fie judecate de Curtile de Apel iar cele impotriva sentintelor pronuntate de tribunale de catre Curtile de Apel. Corelativ deci, modificarea rt. 28 pct. 2 C.pr.pen. si art. 28/1 punctele 2 si 3 C.pr.pen.

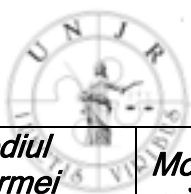
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
			<p>a sublinia împrejurarea ca proiectul vorbește despre “apelurile” declarate împotriva hotararilor pronunțate în prima instanță de către tribunale, în timp ce Codul de procedură penală ce urmează să intre în vigoare se referă la “recursurile” declarate împotriva acestor hotărâri. Aceasta necorelare va fi de natură să producă blocaje și situații de inegalitate de tratament juridic în cauzele ce se vor afla pe rol la momentul intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală.</p> <p>UNJR subliniază că magistrații nu au fost consultați în privința acestor modificări procedurale penale și că, în absența unui studiu de impact, (absența care se datorează în mod cert urgenței și necesității “micii reforme”) consultarea practicienilor era esențială.</p> <p>Nu în ultimul rând, subliniem faptul că atât cauzele de competență în prima instanță a tribunalelor, cât și cele ale Curților de Apel, sunt de o complexitate în general mult mai ridicată decât cele de la nivelul judecătorilor și că nu de puține ori un dosar “complex”, cu un număr mare de inculpați și martori necesită fixarea unor termene separate în vederea îndeplinirii unui act de justiție de calitate, deoarece procedura penală are specificul ei, respectiv probatiunea se întemeiază în proporție de</p>	

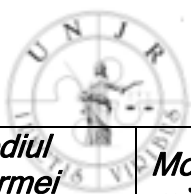
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
			cca. 80% pe depozitii si declaratii care trebuiesc administrate in conditii de oralitate si contradictorialitate nemijlocit de catre judecator. Astfel, in timp ce parchetul efectueaza urmarirea penala chiar si in sistem colegial (intr-o cauza putand lucra concomitent mai multi procurori, ajutati de organele politiei judiciare, carora le pot fi delegate atributii) judecatorul de fond de la aceste instante este singur. In astfel de conditii, nu se poate pretinde un proces extrem de rapid, judecat de la o zi la alta, in lipsa salilor de judecata, care in procesele penale trebuie sa fie si dotate cu aparatura speciala de inregistrare.	
		La articolul 29, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „1. judecă în primă instanță: a) infracțiunile săvârșite de senatori și deputați; b) infracțiunile săvârșite de membrii Guvernului; c) infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții Constituționale; d) infracțiunile săvârșite de membrii Consiliului Superior al Magistraturii; e) infracțiunile săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și	Sunt omise câteva categorii de demnitari.	a) trebuie introduși și <i>europarlamentarii</i> , b) trebuie introduși și <i>secretarii de stat</i> , c) trebuie introduși și <i>magistrații asistenți de la ICCJ</i> (daca se accepta eliminarea art. 28 ¹ pct. 1 lit. c ²).

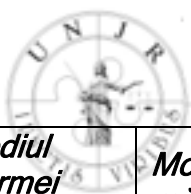
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		Justiție, precum și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; f) infracțiunile săvârșite de mareșali, amirali și generali; g) alte cauze date prin lege în competența sa.”		
		La articolul 160 ⁶ se introduce un alineat nou, alineatul (4 ¹), cu următorul cuprins: „(4 ¹) În cursul urmăririi penale cererea de liberare provizorie se soluționează de un singur judecător, indiferent de natura cauzei.”	În prezent, în cursul urmăririi penale cererea de liberare provizorie întotdeauna se soluționează de un singur judecător. Probabil textul propus se refera la cererea de liberare provizorie formulată în timpul judecării, când cauza de afla în apel sau recurs, altfel nu ar avea sens.	Propunem textul <i>”În cursul judecării, cererea de liberare provizorie formulate între termenele de judecată se soluționează de un singur judecător, respectiv de presedintele completului de judecata.”</i>
		Alineatul 2 al articolului 198 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Lipsa nejustificată a martorului, părții vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente se sancționează cu amendă de la 250 lei la 5000 lei.” Alineatele (1), (2), (4) și (6) ale articolului 228 se modifică și vor avea următorul cuprins: „(1).... „(2) În cazul arătat în art. 10 lit. b ₁),	Prezența martorului întotdeauna este obligatorie dar a părților nu, de aceea nu pot fi sancționați imediat pentru lipsă. Articolele 228 alin. 2 și 4 și corelativ art. 230 în forma propusă din proiect nu sunt corelate cu actualele prevederi ale C.p.p. În cazul prevăzut de art. 10 lit. b/1 C.pr.pen. nu se poate dispune neînceperea urmăririi penale, ci doar scoaterea de sub urmărire penală, deoarece aici este vorba de invinuit,	Textul trebuie reformulat <i>”Lipsa nejustificată a părților când se dispune prezența lor în mod obligatoriu, precum și a martorului, se sancționează...”</i>

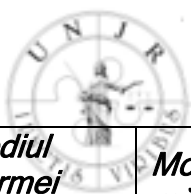
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		<p>organul de urmărire penală înaintea dosarului procurorului cu propunerea de a dispune, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală.</p> <p>„(4) Dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate după primirea plângerii sau denunțului rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10 organul de urmărire penală înaintea procurorului actele încheiate cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală.”</p> <p>„(6)....</p> <p>Art. 230. - Procurorul, sesizat potrivit art. 228 alin. 2, dispune prin ordonanță, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală. Copia ordonanței și, după caz, a propunerii organului de cercetare penală se comunică persoanei care a făcut sesizarea, precum și persoanei față de care s-a dispus soluția de neurmărire sau de netrimiteră în judecată.”</p> <p>După alineatul (2) al articolul 278 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) Plângerea formulată</p>	<p>si nu de faptuitor.</p> <p>Cat priveste modificarea adusa art. 278 prin introducerea aliniatului 2/1 consideram ca proiectul contine o eroare de redactare, deoarece in mod logic plangerea persoanei formulate in conditiile art. 278 C.pr.pen. este inadmisibila doar in situatia in care prim procurorul a infirmat rezolutia sau</p>	<p>După alineatul (2) al articolul 278 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) Plângerea formulată împotriva soluției dispuse de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă atunci când acesta a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimiteră în judecată.”</p>

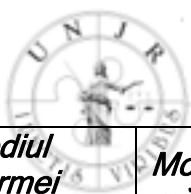
Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
		Împotriva soluției dispuse de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă, cu excepția cazului în care prin aceasta s-a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimiteră în judecată.”	ordonanta procurorului din oficiu, situatie in care plangerea devine lipsita si de interes, si de obiect (ordonanta sau rezolutia nemaexistand in materialitatea ei). Intr-o alta ipoteza, in care prin aceasta modificare s-a urmarit evitarea efectuării unor plangeri successive impotriva rezolutiei prim-procurorului, textul este in continuare atat neclar, cat si lipsit de orice utilitate practica, astfel de plangeri in prezent fiind trimise instantelor in vederea solutionarii lor in conditiile art. 278/1 C.pr.pen.	
		După alineatul (3) al articolului 291, se introduce un nou alineat, (3 ¹), cu următorul cuprins: „(3 ¹) Completul învestit cu judecarea unei cauze penale poate, din oficiu sau la cererea părților, să preschimbe primul termen sau termenul luat în cunoștință cu respectarea principiului continuității completului în situația în care din motive obiective instanța nu-și poate desfășura activitatea de judecată la termenul fixat ori în vederea soluționării cu celeritate a cauzei. Părțile vor fi citate pentru noul termen fixat.”		Trebuie sa aibă o formulare echivalentă cu cea din pct. 9, 13 și 14 ale art. I din prezentul proiect: <i>‘Pentru judecarea procesului instanța de judecată fixează primul termen și apoi termenele următoare ținând seama de împrejurările cauzei, de posibilitatile logistice ale instanței și de principiul soluționării cu celeritate a cauzelor. Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile poate fi preschimbat, cu respectarea principiului continuității completului de judecata, în situația în care din motive obiective instanța nu poate soluționa cauza la termenul fixat. Cererea se soluționează de completul de judecata prin încheiere,</i>

Nr. crt.	Sediul normei juridice actuale	Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	Observații și amendamente	Soluții propuse
				<i>în camera de consiliu, fără citarea părților. În caz de admitere, instanța dispune citarea părților pentru noul termen de judecată.</i>
		<p>După articolul 320 se introduce un nou articol, art. 320¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Judecata în cazul recunoașterii vinovăției</p> <p>Art. 320¹ - (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal sau prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare a instanței și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.</p> <p>(2) Judecata poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar atunci când inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de probe, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere pe care le poate administra la acest termen de judecată.</p> <p>(3) La termenul de judecată, instanța întreabă pe inculpat dacă</p>	<p>Cat priveste judecata in cazul recunoasterii vinovatiei, consideram ca proiectul trebuie imbunatatit. Daca se urmareste implementarea unui sistem evasi anglosaxon, corelativ trebuie ca legea sa prevada ca intr-un astfel de caz hotararea nu mai este supusa niciunei cai de atac. In caz contrar, singurul rol al Curtilor de Apel <u>in special</u> ar fi sa cenzureze hotararea primei instante sub aspectul corectei reduceri a pedepsei, inasa aceasta inseamna o incarcare artificiala a a rolului instantelor superioare si o prelungire inutila a procesului. Consideram ca intr-un astfel de caz sub nicio forma nu trebuie sa se mimeze acordarea dreptului la un recurs efectiv, cand in fapt acesta nu exista decat sub aspectul cuantumului pedepsei.</p>	<p>După articolul 320 se introduce un nou articol, art. 320¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Judecata în cazul recunoașterii vinovăției</p> <p>Art. 320¹ - (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal sau prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare a instanței și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.</p> <p>(2) Judecata poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar atunci când inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de noi probe, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere pe care le poate administra imediat sau la un termen de judecată fixat in acest sens.</p> <p>(3) La termenul de judecată, instanța întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală,</p>

Nr. crt.	<i>Sediul normei juridice actuale</i>	<i>Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor</i>	<i>Observații și amendamente</i>	<i>Soluții propuse</i>
		<p>solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedează la audiere acestuia și apoi acordă cuvântul procurorului și celorlalte părți asupra cererii formulate.</p> <p>(4) Instanța de judecată admite cererea atunci când, din probele administrate, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.</p> <p>(5) Dacă pentru soluționarea acțiunii civile se impune administrarea de probe în fața instanței, se va dispune disjungerea acesteia.</p> <p>(6) În caz de admitere a cererii, dispozițiile art. 334 și 340-344 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(7) Instanța va pronunța condamnarea inculpatului, care beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică în cazul în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se</p>		<p>procedează la audierea acestuia și apoi acordă cuvântul procurorului și celorlalte părți asupra cererii formulate.</p> <p>(4) Instanța de judecată admite cererea atunci când, din probele administrate, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.</p> <p>(5) Dacă pentru soluționarea acțiunii civile se impune administrarea de probe în fața instanței, se va dispune disjungerea acesteia.</p> <p>(6) În caz de admitere a cererii, dispozițiile art. 334 și 340-344 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(7) Instanța va pronunța condamnarea inculpatului, care beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică în cazul în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață.</p> <p>(8) Hotararea pronunțată în acest caz nu este supusa niciunei cai de atac.</p> <p>(9) În caz de respingere a cererii, instanța continuă judecarea cauzei</p>

Nr. crt.	<i>Sediul normei juridice actuale</i>	<i>Modificări prin legea privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor</i>	<i>Observații și amendamente</i>	<i>Soluții propuse</i>
		pedepsește cu detențiune pe viață. (8) În caz de respingere a cererii, instanța continuă judecarea cauzei potrivit procedurii de drept comun.”		potrivit procedurii de drept comun.”
	Codul penal	La articolul 74 alineatul (1), litera c) se abrogă.	Nu trebuie abrogată dispoziția cu privire la circumstanțele atenuante referitoare la atitudinea infractorului după săvârșirea infracțiunii, rezultând din prezentarea sa în fața autorității, comportarea sinceră în cursul procesului, înlesnirea descoperirii ori arestării participanților. Poate el nu recunoaște fapta, dar ajută la prinderea altor participanți. Oricum, reținerea acestei circumstanțe e facultativă.	Eliminarea.